

๒

บทคัดย่อ

การศึกษาทางวิชาการด้านป้าชุมชน เรื่อง การพัฒนาป้าชุมชนบ้านแหลง ตำบลบ้านแหลง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี

การศึกษาทางวิชาการด้านป้าชุมชน เรื่อง การพัฒนาป้าชุมชนบ้านแหลง ตำบลบ้านแหลง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี เป็นการศึกษาเก็บข้อมูลระหว่างเดือน เมษายน ถึง กันยายน 2547 โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ประวัติความเป็นมา ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาทรัพยากรป้าไม้ และการมีส่วนร่วมในการจัดการป้าชุมชน ตลอดจนวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาทรัพยากรป้าชุมชนกับปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

ป้าชุมชนบ้านแหลง ตำบลบ้านแหลง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่ากระเพด ป่าแพ ป่าแกลง บ้านกระเกลาทอง หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านแหลง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 103 ไร่ ลักษณะพื้นที่และสภาพป่าเป็นที่ร่วน สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 120 เมตร มีความลาดชันประมาณ 40% ป้าชุมชนบ้านแหลงเป็นรูปแบบป้าชุมชนที่เกิดจากการประดานงานจากความร่วมมือร่วมใจของชุมชน และเจ้าหน้าที่รัฐในการระดมความคิด จัดการให้เป็นป้าชุมชนของท้องถิ่นในการอนุรักษ์ และพัฒนาสภาพป้าชุมชน จากป้าเสื่อมโทรมที่มีลักษณะเป็นดินรายที่ถูกบุกรุก โดยมีชั้นร่มอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบ้านแหลงเข้ามาดำเนินการ จนกระทั่งมีสภาพเป็นป่าสมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ เป็นแหล่งอาหารของชุมชนส่วนรวม ได้อย่างยั่งยืน จนได้รับรางวัลป้าพื้นบ้านอาหารชุมชนดีเด่น ประจำปี พ.ศ.2542 จากกรมป่าไม้

สภาพเศรษฐกิจและสังคม จากการศึกษาพบว่าตัวแทนครัวเรือนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเกษตรราย มีอาชญากรรมระหว่าง 46 – 60 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จงการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีขนาดครอบครัวแบบครอบครัวเดียว มีสมาชิกส่วนมาก 4 – 6 คน เป็นคนห้องถินมากแต่กำเนิดมากที่สุด ประชากรส่วนใหญ่มีคินเป็นของคนเอง โดยมีมากที่สุด 1 – 10 ไร่ และห้องนอนมีเอกสาร นส.3 ที่ได้รับมาจากครอบครัว (มรดก) และเพียงพอในการดำรงชีพ โดยส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น สวนยางพารา สวนผลไม้ มีรายได้ต่อครัวเรือนมากที่สุดที่ 50,001 – 100,000 บาท โดยเฉลี่ยที่ 78,634.7 บาท ส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมต้องอาศัยแหล่งน้ำจากบ่อดามมากที่สุด

สภาพการพัฒนาทรัพยากรป้าไม้จากป้าชุมชนพบว่า ป้าไม้มีประโยชน์ในการเป็นแหล่งอาหารมากที่สุด รองลงมาเป็นแหล่งรักษาโรค เป็นแหล่งไม้สำหรับประโยชน์ใช้สอย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป้าชุมชน มีน้อยมากที่จะระบุความรู้สึกถึงประโยชน์ด้านการรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันอุทกภัย บรรเทาความรุนแรงของลมพายุ ความต้องการของประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ต้องการมีพื้นที่ป่า เพื่อเป็นแหล่งอาหารชุมชน ต้องการให้เจ้าหน้าที่รัฐด้านป้าชุมชนให้ความรู้ เรื่อง ประโยชน์ของป้าไม้มากที่สุด